

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X                                                                 X
X                                                                 X
X           O R D E   D E R   V E R D R A A G Z A M E N           X
X                                                                 XX
X                                                                 XX
X           De Oerkracht en het Evenwicht.                       X
X                                                                 X
X                                                                 X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

Dinsdag 23 september 1986

Goede avond vrienden

Zoals u weet zijn wij niet onfeilbaar, dus denkt u zelf na. Bij dit onderwerp zitten wij eigenlijk op dezelfde lijn als bij het vorige onderwerp. Want wat is oerkracht? Een mooi woord, maar in feite is alles energie. En als alles energie is dan is elke vorm en elk wezen deel van diezelfde energie. Daarmee zit je dus in een wereld waarin alles onderling verwisselbaar zou kunnen zijn, wanneer er niet gedachtenvelden en materiële winningsvelden zouden bestaan. En dan evenwicht. Dat is een wetmatigheid. Als het evenwicht enerzijds verstoord wordt, ontstaat er anderzijds een reactie. En wat denkt de Orde daar nu van? De Orde denkt: alle dingen zijn met elkaar verbonden, zijn met elkaar verwant.

De grenzen, die wij trekken tussen persoonlijkheden, tussen landen, tussen werelden, zijn voor een groot gedeelte imaginair. Onze gedachten zijn daardoor voor ons wel reëel, maar hebben geen feitelijke betekenis. Je kunt heel veel dingen berekenen aan de hand van bijvoorbeeld de mathematica. Dan moeten de mensen echter ook heel goed begrijpen dat wiskunde bruikbaar is, zodra het gaat om bestaande waarden en veronderstellingen. Zodra je dingen gaat berekenen, die niet controleerbaar zijn in het menselijk geheel, dus in de abstracte mathematica, krijg je te maken met wartaal. Dat zijn dingen die alleen gelden binnen een bepaalde uitdrukkings scala. Zodra je ze waar wilt maken gaat het niet. Dat is één van de grote ellendes waarmee je geconfronteerd wordt. Nu heeft de natuur een groot aantal wetten. Evenwicht is er één van.

Maar er is ook een principe van agonie of van gelijkblijvende velden. Er zijn ook principes van opvolging en van wat wij zouden noemen tijdswaarden. Het betekent alleen perceptiewaarden. Er zijn zoveel dingen, waar wij verschillend over denken, dat wij onze gedachten nu maar eens voor ons zelf moeten houden. U excuseert mij, wij moeten veel even herstellen. Want anders denkt u dadelijk niet meer aan wat ik zeg, maar: "Ik geloof nooit, dat we het droog houden."

Wij gaan eigenlijk uit van het standpunt dat alles gelijk en gelijkwaardig is. De verschillen ontstaan door ons. Wij zullen met die verschillen moeten leven, maar we moeten er geen nadruk op leggen. Wanneer we uitgaan van aldatgene wat we gelijk hebben, wat ons kan verenigen, dankomen we veel verder. Dan komen we ook dichterbij de werkelijkheid. Verdraagzaamheid is noodzakelijk juist omdat je de verschillen moet leren aanvaarden. Elk verschil op zichzelf accepteer je. het zal wel

zijn betekenis, zijn doel hebben, uitstekend, maar het is niet iets waar ik iets over te zeggen heb. U kunt een ander niet vertellen hoe hij moet denken, want u weet niet hoe een ander voelt. En als u dat begint te begrijpen, begrijpt u ook dat we te maken hebben met een zoeken naar evenwicht en dat kan alleen door de nadruk te leggen op de dingen, die we gemeen hebben. We moeten zoeken naar datgene, waardoor we met een ander verbonden zijn, daardoor ontstaat er evenwicht. Wanneer we zoeken naar wat ons van anderen scheidt, wordt het een doffe ellende. Want op dat ogenblik krijg je te maken met zaken, die jij dan wel recht zet op jouw manier, maar die een hele verschuiving elders veroorzaken. Dan krijg je later de terugslag en denk je waarom overkomt dat mij nu. Of anderen krijgen die terugslag. Het is eigenlijk allemaal heel eenvoudig. Een mens houdt van planten. Dan zeggen ze dat je een groene duim hebt. Waarom? Die mens voelt de plant aan. De plant is op haar manier harmonisch met die mens. Soms ontstaat er zelfs een soort symbiose. Die mens gaat lang uit die omgeving weg, de plant verwelkt.

Hier heb je dus dat eenheidsbeginsel. Maar iemand, die wel planten wil telen, maar ze eigenlijk minder belangrijk vindt, zal heel vaak geconfronteerd worden met planten die ziek zijn of op verschillende manieren uitschieten, zodat je ze steeds moet corrigeren. Waarom? Omdat de onmin gecompenseerd moet worden. Wanneer ik in mijzelf een denkbeeld heb, dat ik met een ander kan delen, dan wordt het waar. Het grondbeginsel van alle sferen. Maar het is ook zo, wanneer ik bepaalde dingen niet met een ander kan delen, dan ontstaat ergens een tegenstelling. Een tegenstelling kan goed zijn. Zolang beide factoren gelijk sterk zijn, is er evenwicht. Op het ogenblik echter dat één van beide sterker of zwakker wordt, krijg je een verschuiving en dat betekent dat als u te zwaar wordt op één punt u een kracht tegenover u krijgt die u te licht maakt op een ander punt. En dat zien we heel vaak.

Mensen, die financieel te zwaar zijn bij voorbeeld, die zie je vaak moreel licht worden. Dat moet gecompenseerd worden. Dat zie je op aarde ook. De aarde zou, theoretisch kunnen bestaan zonder enige aardbeving verder, de korst is gesetteld alles, toch ontstaan er er steeds weer aardbevingen. En wat dies meer zij, hoe komt dat? We kunnen dat allemaal seismologisch nagaan. Aardschokken, fricties en daardoor ontstane spanningen, die zich plotseling ontladen. Alleen is de vraag nog maar, is dat een oplossing? Op het ogenblik dat een spanning wordt opgebouwd, waardoor wordt die opgebouwd. Door de aarde zelf? In negen van de tien gevallen ontdekken we dat het te maken heeft met stralingsbehandeling van buiten, met ontstane temperatuurverschillen van buiten, ja zelfs de luchtcirculatie kan er mee te maken hebben. Het verschijnsel, dat alles vernietigt, maar gelijktijdig alles tot rust brengt, brengt niet alleen één spanning tot rust. Het brengt gelijktijdig een hele reeks van verschuivingen en reacties te weeg, die tot in de atmosfeer doordringen. Denk maar aan de uitbarsting van de Krakatou. Een aantal dagen was er zoveel stof in de atmosfeer, dat het midden op de dag avond leek. Dan kun je ook zeggen daardoor werd een stralingsniveau teruggekaatst. Wanneer dat gebeurt ontstaan er thermische veranderingen. Wanneer thermische veranderingen ontstaan, ontstaat er een andere relatie in de atmosfeer. De drukverdeling wordt anders. Daardoor ontstaat weer een compenserende werking. Niet alleen dat dat stof wordt neergeslagen, maar het hele klimaat wordt even aangetast. Dat krijg je ook met een atoombom. Een atoombom is niet alleen een explosie beneden. Als het dat zou zijn, zou je misschien kunnen denken dat er een aardbeving zou komen en verder alleen die straling. Maar een atoombom heeft over

het algemeen, zeker wanneer de explosie plaats heeft aan het aardoppervlak, een enorme werking inclusief straling in de richting van de hoofdontladings atmosfeer. DAN krijgen we een beschadiging van de geïoniseerde ladingen die daar zijn en die normalerwijze stralingen van de zon en dergelijke terughouden. Dat betekent dan weer dat er een aanpassing nodig is van flora en fauna. Je kunt het nooit bij één ding alleen laten, een evenwicht betekent altijd een geheel.

Als wij deel van een woord trachten te zijn en we beseffen dat, zijn we deel van een evenwicht. Laten wij dan echter één ding niet vergeten, dat evenwicht bestaat voor ons, omdat wij één zijn met die andere kracht. Wat een ander als verstoring van evenwicht ervaart, kan ons niet beroeren. En dan komt er een ogenblik dat je je afvraagt: "Waarom zou ik nog ik willen zijn?" Ik bedoel, waarom zou die begrensdheid nog gehandhaafd blijven van wat ik ben? Ik ben gewoon mezelf en wat ik dan verder wat of niet ben, doet niet ter zake, functie van het geheel. Dan kunnen wij ons, althans geestelijk, los maken van het gebeuren.

Maar wij zijn ook deel van de voorstellingswereld van anderen. Daar ligt dan het haakje. De vorm, die ons niet meer interesseert, gaat nog steeds voort met een soort automatisch bewegings programma, omdat zij moet passen in het kader van wat alle andere mensen denken of zijn. Er is een verhaaltje, waarin steeds maar meer mensen in een bepaalde wereld sterven. Die worden dan weer vervangen door robots en om het dan een beetje menselijk te houden: humanoïde vorm. Op den duur zijn er eigenlijk alleen nog maar robots en er is nog maar één mens. Nu zou je zeggen, dat al dat openbaar vervoer, de beurs, enzovoort, dat is allemaal niet meer nodig. Maar omdat die éne mens er is, blijft het bestaan. Wanneer die éne mens ophoudt te bestaan, dan wordt het ineens één totaal mechanisme en dan is het niet meer nodig, dat bepaalde vormen worden gehandhaafd. Kunt u het verhaal volgen? Kijk, dat is nu wat je bedoelt met "evenwicht." Evenwicht is het wegvallen van alle overbodigheden, zodat het origineel kan functioneren op een wijze waarbij het zichzelf op generlei wijze aantast.

En denk dan even na. Wij zijn deel van de oerkracht. Die oerkracht kan, zonder de vorm die wij zijn, wel degelijk bestaan. Maar om het bewustzijn, dat voor die oerkracht noodzakelijk is, in velen te handhaven, zijn vormen noodzakelijk. Er ontstaat een vormenwereld, niet omdat zij voor het geheel noodzakelijk is, maar omdat zij deel uitmaakt van het bewustzijn, van een proces dat nog niet afgesloten is en nog niet afgesloten kan worden.

Het zijn natuurlijk aardige veronderstellingen, maar wij geloven dus in de Orde, dat je eigenlijk alles moet samentrekken. Je moet het niet ontdoen van zijn eigen waarde. Doch ik zie niet in, waarom niet alle geloofssoorten op aarde niet met elkaar kunnen samenwerken en zeggen dat zij één waarheid gemeen hebben - God. Dan zouden ze daardoor waarschijnlijk af kunnen stappen van tē primitieve Godsvoorstellingen en zouden gelijktijdig af kunnen stappen van het denkbeeld dat God een persoonlijkheid is die macht delegeert aan mensen op aarde. Wij zeggen je moet als het ware proberen samen te brengen. Je moet niet veroordelen, beoordelen, je moet constateren. Dan zie je als vanzelf hoe de werkelijkheid is. Bij voorbeeld terreur. Op het ogenblik een heet hangijzer overal. Het is in Frankrijk zelfs al zó erg, dat de president overweegt, hoe hij zijn eigen terroristen moet opleiden. Maar waar komt terreur uit voort? Terreur is ófwel een uitdrukking van een minderwaardigheidscomplex plus een ongeremd machtsbegeren óf

ze komt voort uit het onvermogen om op redelijke wijze over je standpunt met anderen te discussiëren. En dan weet ik, ze zeggen dat de Arabieren het gedaan hebben. Arabieren zijn ermee begonnen. Het is in zoverre waar, dat zij de enigen zijn, die geen officiële lezing hebben en toch van dergelijke praktijken gebruik maken. In deze tijd.

Maar wat is er gebeurd? De Israëliërs wilden het erfgoed van de Joden terug hebben. Maar dat was allang door anderen bewoond. Omdat ze op een gegeven ogenblik sterk genoeg waren, zijn ze begonnen met allerlei acties, waardoor ze probeerden de stemmen van de Arabieren een beetje uit te schakelen. Want Palestina moest een Joodse staat worden. De Arabieren namen dat niet. En dan denkt u misschien, maar wat hebben ze dan gedaan? Bijvoorbeeld, de Arama? bracht mensen binnen en niet een klein beetje, maar scheepsladingen vol en die moesten worden ondergebracht. En die werden ondergebracht op gebieden, die door gewoonterecht door Arabieren gebruikt werden. Maar er was geen officiële bezitstitel en dus namen ze het. Arabieren, die daar tegen inopstand kwamen, werden niet vriendelijk aangepakt. Er is één geval geweest, kort na de uitroeping van de staat Israël, waarbij een heel dorp met ruim zevenhonderd bewoners, praktisch is uitgeroeid. Door een Israëliëse strijdgroep. Waarom?

Omdat deze mensen het er niet mee eens waren, dat ze geregeerd werden zonder dat zij op basis van hun eigen denken en hun eigen geloof mee mochten praten. Maar, zullen veel mensen denken, in Israël zijn er zoveel Arabieren, zoveel moslims. Ja, inderdaad, maar er bestaat een status apartus, een apartheid. Want als je geen Jood bent, heb je geen stem- en beslissingsrecht. Je kunt wel in eigen gemeenschap besluiten nemen. Maar je kunt die hoogstens adviserend voorleggen aan de uiteindelijke regeringsorganen, die alleen door Joden worden bepaald en vaak door zeer fanatieke orthodoxe Joden, die zeggen dat Israël van hen is en de anderen wèg moeten.

Realiseer je dus even, dat je daar dus vaak onmogelijke situaties had. Ze was mogelijk geweest in de tijd, dat Palestina nog door de Engelsen beheerd werd. Maar toen wilden de Arabieren er niet van weten en de Joden er niet van weten. Ze waren vaak elkaars vrienden maar gelijktijdig elkaars tegenstanders. Dan ontstaat terreur en daar kun je een lesje uit leren. Wanneer het evenwicht of de samenwerking verbroken wordt, éénzijdig of tweezijdig, ontstaat een conflict en indien dit conflict éénzijdig wordt opgelost, zal terreur aan de andere zijde als compenserende factor optreden, dat toch een onmacht bij de overheersende groepering tot stand doet komen.

Je moet elkaar kunnen aanvaarden. Maar je moet ook niet van elkaar nemen, dat je eenvoudig wordt aangeklaagd of zo. De Arabier zegt dat de Joden nu wel kunnen zeggen recht te hebben op dit land, het land, dat eens door de God onzer voorvaders aan Mozes werd beloofd, maar hoeveel duizend jaren geleden was dat? Wij, Arabieren, zitten hier al tweeduizend jaar. Hebben wij dan geen rechten? Dat is een situatie ^{die} ook buiten de politiek en de terreur hebt, eigenlijk overal.

Neem bijvoorbeeld dat een economische macht te sterk is, zoals dat eigenlijk in Nederland het geval is. Er zijn dus economische structuren, die zodanig machtig zijn dat ze wetgeving kunnen beïnvloeden, dat ze soms zelfs rechterlijke uitspraken kunnen beïnvloeden. Wanneer dat gebeurt ontstaat er bij de burger een gevoel van onlust en machteloosheid. Wanneer hij daar niet in meegaat, dan kan hij alleen kiezen tussen onderwerping of opstand. Opstand vergt weer organisatie. Het

is de organisatie, waar je bang voor bent. Dan ontstaat er de kleine terreurgroep, die met een soort eigen evangelie de exploitatie van de groep op zich neemt. Dat is in West-Europa en ook in de Verenigde Staten het geval. Wanneer zoals in Rusland, er een bepaalde straat-terreur is, daar hoort u waarschijnlijk niet zo veel van, dan is het wel opvallend dat er regelmatig mensen van de K.G.B. verdwijnen. En niet overlopen, nee, ze verdwijnen gewoon in het niet. Ze worden wel degelijk aangevallen. Dit is één van de redenen dat de groepen, die meer verbaal verzet plegen, sterk worden aangepakt. Het is gebeurd, dat een fabrieksdirecteur een aantal verkeerde beslissingen nam, dat afschoof op zijn arbeiders. Deze werden ervoor bestraft...de directeur overleed.

Hier is sluipmoord de enige mogelijkheid om verweer te plegen. Dat is niet goed natuurlijk, maar het is logisch. Datgene, dat wij zijn, veroorzaakt een antwoord in de wereld. En de wijze waarop wij dat antwoord voor onszelf verwerken, bepaalt de verhouding die tussen ons en de wereld of een deel van de wereld ontstaat. De Orde meent dus dat je beginnen moet zo verdraagzaam mogelijk te zijn. Laat niet over je lopen, dat is onzin. Wanneer iemand jou in je waardigheid aantast, dan mag je daar wel degelijk verweer tegen plegen. Maar pleeg alleen verweer als je weet dat het doelmatig is. En voor de rest, aanvaard dat al die anderen anders zijn. Maak je er niet druk over.

Uiteindelijk zijn we deel van dezelfde kracht en in de vele facetten die wij, zelfs in onze beperkte werelden, zien, zijn alle kwaliteiten van die kracht mee tot uiting gebracht. Ik weet niet of u het verhaal nog kent. Er was een man die had de steen der wijzen gevonden. Dat is de waarheid. De man was oud. Hij was zó blij, dat hij hem gevonden had, dat hij onmiddellijk overleed. Het was inderdaad een steen, waarin de totale waarheid lag opgesloten. De man dacht anderen maken er maar misbruik van, ik neem hem mee. Hij sjuowde hem mee omhoog, de trap op die naar de hemel gaat. Toen hij zo driekwart op weg was, hij werd ook een beetje moe, liet hij hem vallen. Dat viel op aarde en ging kapot. De mensen zagen de schilvers schitteren en dachten, wat is dat mooi. Als zij het dan bekeken zeiden zij nu de enige waarheid te hebben. Maar het waren altijd splinters, het geheel heeft niemand ooit beseft. Een oud verhaal, maar het kan het standpunt van de Orde doen begrijpen.

We zeggen helemaal niet dat u niet zus of zo mag denken of geloven. U mag dat, natuurlijk, het is uw weg. Maar u moet aanvaarden, dat hetgeen u weet, hetgeen u bent, hetgeen u doet, maar een subtiel deel kan inhouden van het geheel dat de waarheid is. Zodra u dit doet, zal het geheel ook in u steeds meer tot uiting komen. Er ontstaat harmonie, evenwicht. De wet van gelijkblijvende velden zal op het ogenblik dat u dat teveel energie of wat anders kost, in u dit aanvullen. U wordt wat meer, u wordt wat beter, begrijpt u. En als de ander te zwak is, dan gaat er wat kracht van u naar die ander toe. Het evenwicht blijft gehandhaafd. De gelijkblijvende velden tonen dat er een gelijkwaardigheid is en in die gelijkwaardigheid kan de totale samenwerking precies plaats vinden zoals dat volgens de werkelijkheid achter alle voorstellingen, dient te geschieden. Daarmee is dus een klein beetje het standpunt van de Orde uiteen gezet.

+ vraag over het delegeren van macht van de godheid aan verschillende groepen op aarde.

- Ik stel, dat de Israëliërs zeggen, dat Mozes, de profeet, hen naar het land heeft gebracht dat God hen had gegeven. Is dit een onjuist

gegeven? Vanuit het standpunt der gelovigen kan ik mij dit wel voorstellen. Omdat in de diaspora de saamhorigheid eigenlijk het Jodendom voor een groot gedeelte heeft teruggehouden van ontwikkelingen, die te liberaal waren. Het is bekend, dat grote denkers, zoals bijvoorbeeld Spinoza, eenvoudig uitgestoten werden. Het moest allemaal binnen het orthodoxe kader zijn. Dat was de enige manier om het uitverkoren volk als een afzonderlijk volk te handhaven. Het is wel begrijpelijk, maar het is niet goed.

+ Kan dat niet de reden zijn van de vervolgingen?

- Dat heb ik, sprekende over de terreur, geprobeerd ook duidelijk te maken. Op het ogenblik dat een kerk zegt het alleen te weten, kan zij proberen af te dwingen dat iedereen dat geloof aanvaardt. Maar dan heeft zij terreurmiddelen nodig. En wat inquisitie om zich te handhaven.

Je kunt niet een éénzijdigheid blijven handhaven, ook niet ten aanzien van God. Wanneer wij dus zeggen geen God te moeten aanbidden die aan bepaalde mensen macht delegeert, dan bedoelen wij het volgende. Niemand moet zich op zijn positie onder medemensen beroepen op zijn God. Hij moet zich beroepen op zijn mens-zijn, waarin hij zijn diensten aan zijn God uitdraagt zonder anderen te belemmeren om dat op hun wijze te doen. Die God is een voorstelling, is geen werkelijkheid.

+Opmerking over negatieve energie.

- Negatieve energie bestaat niet. Er is energie of energieloosheid. Realiseert u zich even goed, als er een God is, dan is die niet positief of negatief. God kan niet éénzijdig zijn, want dan is het geen God. Hij moet alzijdig zijn. Dat wil dus zeggen, dat die God nooit één volk kan uitverkiezen. Maar een volk kan, om zich sterker te weten, een beeld opbouwen van een God die hen helpt en verdedigt. Dat hebben we niet alleen met het Jodendom gezien. Denken we bij voorbeeld aan Constantijn, het bekende gevecht daar. Hij zag opeens engelen aan de hemel, hij had een visioen. Het Christendom was het enige ware. Was dat maar waar. Maar het was de enige manier om degenen die onder zijn bevel vochten het idee te geven, dat zij zouden overwinnen zonder meer. Het is ook niet ná de slag verteld, maar vóór de slag.

Het werd verteld omdat er een heel sterke christelijke fractie was met mensen die goed konden vechten. Die stonden echter onder leiding van elemieten, kluizenaars in de wildernis en als die zeiden te vechten, dan werd er gevochten. Zoals de pastoor kan zeggen op die te stemmen, dan stem je op die. Zo is dat tot stand gekomen. Een beeld wordt gemaakt van God en daar worden mythen aan vast geknoopt om een bepaald gebeuren te rechtvaardigen. Als je aan Reagan vraagt of wat hij doet juist is, dan zal hij zeggen ja. God heeft mij de macht gegeven en daarmee ook het recht om te beslissen. Vraag je hetzelfde aan één of andere Russische hoge heer, die zal dan vertellen de vertegenwoordiger te zijn van het Marxisme en het Leninisme en als zodanig heb ik uit te maken wat van daaruit juist is en wat niet. En de Paus zegt dat als hij ex katedra spreekt, de Heiland door hem spreekt en zo maakt iedereen God om daardoor zichzelf te kunnen handhaven.

Wanneer mensen niet meer naar macht begeren, zal er wel degelijk een Godsbeleven onder mensen zijn. Maar er zullen geen goden meer zijn, die dreigen of zelfs maar wetten geven. Want als God de wetgever is, dan is het wel eigenaardig dat zijn wetgeving zo éénzijdig is. Een werkelijke God oordeelt en veroordeelt niet. Maar wij hebben iemand nodig, die onze wetten rechtvaardigt, dus is er een God, die zal oordelen. Het oordeel ligt in onszelf, evenwicht of onevenwichtigheid en verder

niets. Ik geloof in een God, zeker. Maar niet in een wezen, dat menselijk begrijpelijk is. Ik zie God als een alomvattend iets, waarin en waaruit wij leven, zeker. Maar waaruit alles leeft. Ik leef eruit, maar als ik door een adder gebeten wordt, die adder leeft ook uit God. Gif is ook uit God. Die dingen zijn niet eenvoudig te onderscheiden als goed en kwaad. Maar de mens leeft nu eenmaal en dat weten we allemaal, in een wereld die pas kenbaar wordt door tegenstellingen. En daarmee heeft de mens goed en kwaad geschapen en God en duivel.

De mens heeft het dualisme nodig om te komen tot gradaties en omschrijvingen, waardoor hij zijn eigen wereldbeeld inhoud, diepte verleent. Dat wil echter nog niet zeggen dat die dingen reëel zijn. Daarom zeggen we dat je God het beste kunt aanbidden op de manier waarop jij die God beleeft, mits je niemand probeert te dwingen, datzelfde geloof te aanvaarden. Poging tot overreden mag, mits daar geen presiedrang bij gebruikt wordt. En als een ander God anders beleeft, zeg dan niet dat jij de juiste leer hebt, maar dat je beide dezelfde kracht erkent, dan kom je verder. Voldoende?

+ Hebben wij de waardemeter van het leven op het juiste peil?

- Het leven is niet het stoffelijke leven. Dat wordt te hoog aangeslagen. Omdat de mens krachtens de beperking van zijn tijdelijke herinneringsvermogens door de incarnatie, vaak meent dat dit zijn enige werkelijke bestaan is. Op het ogenblik dat dit leven wordt uitgeblust in zijn vorm, gaat het in zijn wezen verder.

Er bestaan incarnaties. Er bestaan mogelijkheden om in bepaalde werelden en sferen te leven, dus leven wordt niet werkelijk vernietigd. Voor heel veel mensen is het beëindigen van het leven op aarde niet eens zo'n drama. Als ze een beetje ervaring hebben opgedaan, staan ze er geestelijk veel beter voor. Ze kunnen dan geestelijk leven, zonder die belasting die het stoffelijk leven uiteindelijk is. Iemand heeft een keer gezegd bij ons dat de how op aarde is. De geest zal daar een tijd mee leven om zich bewust te moeten worden van al datgene wat zij aan licht en aan vrijheid bezit. Dan pas kan zij met andere geesten geesten samen een harmonie vormen. Volgens hem is de aarde een vagevuur of een hel, hoe je het noemen wil. Het is een oordeel. Dus een oordeel. Maar het vreemde is dat het geestelijk bestaan en de geestelijke ontplooiing niet mogelijk is zonder die wereld.

+ Opmerking over het beschermen van het leven om de geest optimale ervaring op te laten doen.

- Wat weet u over wat voor die geest optimale ervaring is? De één kan misschien genoeg ervaring opdoen in een prenatale periode en een ander heeft misschien nog niet genoeg ervaring als hij honderdtien wordt. Wanneer u het leven van een ander heilig gaat achten en u gaat het respecteren, dan moet u dat niet doen op religieuze gronden of zo of omdat dat leven het enige is, maar doodgewoon omdat u als mens zelf graag wilt leven en daarom het recht niet hebt een ander het leven te ontnemen. Daar komen we dus op een zuiver humanitair denken terecht. Dat heeft niets meer te maken met religie.

Het heeft te maken met de werkelijkheid van het zijn, maar betekent een positieve benadering van de beperkte levensdroom die men stoffelijk leven noemt. Dat is nu juist hetgene dat veel mensen niet onderscheiden. Ze kunnen niet zeggen dat ze aan de ene kant het leven van een ander moeten beschermen wanneer mogelijk, maar hebben aan de andere kant niet het recht om het leven van die ander te bepalen. Wij moeten ook niet zeggen wat erg, er zijn weer zoveel mensen verhongerd of er is een uitbarsting, er zijn zoveel mensen vergaan, we moeten alleen

de mensen die nog in leven zijn, helpen. Je mag nooit zeggen, die mensen zijn voor mij lastig, dus laat ze maar uitroeien. En die fout wordt al te vaak gemaakt, dat men denkt: ik ben de juiste mens, er zijn mindere. Hetzelfde wat Israël doet ten aanzien van de Arabieren. Het zijn mensen, maar zij hebben niet de wet, zij zijn niet uitverkoren, wij wel. En dat doen de Zuid-Afrikaanders. Wij blanken, de aansprakelijkheid tegenover al die kleurlingen. Wij zullen bepalen of ze rijp zijn en wat ze al of niet mogen. De meerwaardigheidspretentie. Precies als het germaanse volk en de Untermensch. Dat leidt tot concentratiekampen, tot een onzindelijke manier van zelfrechtvaardiging.

Maar wanneer we ons goed realiseren dat elke mens die graag wil leven een ander dat leven ook moet gunnen, dat is verdraagzaamheid. Dat vl vloeit voort uit het mens zijn. Als mens is het leven voor jou belangrijk, dus mag je het een ander niet ontnemen. Maar als een medemens zijn leven wil beëindigen dan is dat zijn eigen zaak. Dan mag je hem proberen tegen te houden, omdat je het leven hoog schat, je mag het hem niet uiteidelijk onmogelijk maken en beletten. Niet alleen uit verdraagzaamheid, maar ook uit evenwichtigheid voor zichzelf. De basis van dit alles, wij zijn allen deel van de oerkracht, wij zijn onvergankelijk, wij bestaan. Ons bestaan is niet uit te drukken in tijd.

+ Hoe oud is de schepping eigenlijk, wij zijn toch even oud.
 - De schepping is een denkbeeld. Als het denkbeeld verbleekt, blijft de denker bestaan. In de denker is al datgeen aanwezig waaruit het denkbeeld is voortgekomen. Er is voor ons besef geen limiet aan ons bestaan, ook niet aan de schepping. Je kunt dan nog het beste naar het Oosterse denken gaan: elke keer na de nacht van Brahman, breekt de dag van Brahman aan. Dan valt alles terug, dan is er een schijnbaar niets. Maar soms blijft er één vonk zich bewust van zichzelf en ze denkt en uit dat denken ontstaat een nieuwe schepping. Maar als die vonk er niet is, dan is er niet niets, dan is er alleen geen uiting. Ik geloof dat je dat overal op toe kunt passen. Je kunt zeggen wat wij kennen, kan ten einde komen, wat voor ons herkenbaar is, kan ten einde komen, wij zelve echter niet. Wij zijn deel van de kracht waaruit dit alles is opgebouwd en als het terug keert tot zijn oervorm zijn wij in die oervorm nog steeds als een potentie aanwezig.

Ja, nu zitten we met heel moeilijke vragen op 't ogenblik. Je kunt over die dingen heel lang praten. Wat is God, dat is een mooie vraag, als je hem zoudt kunnen beantwoorden, zou je gelijk moeten zijn aan God. En als je gelijk bent aan God dan zeg je wie vraagt die onzin. Daar is geen antwoord op mogelijk. Wanneer eindigt de schepping? Ja, de schepping is geconstitueerd als eindig, maar is die eindigheid gelegen in het wezen van de schepping in de vorm waarin wij ze kunnen beseffen. De kosmos is oneindig. Ja, volgens mij niet. Wij kunnen niet zeggen zij is oneindig en wij kunnen niet zeggen dat zij eindig is. Omdat wij niet in staat zijn het geheel der samenhang te kennen, te constateren waardoor de ruimte bestaat en al datgene wat zich daarin kan afspelen.

Ik geloof dat dat ook een deel is van het zoeken naar evenwicht. Dat je je bewust wordt van je eigen beperkingen. Dat er vragen zijn die je niet stellen kunt, want als je daar een antwoord op probeert te geven, dan is het jouw antwoord, een filosofie. Misschien wel hier en daar een klein beetje steunend op de werkelijkheid, maar het is een gedachtenbeeld. Een droombeeld, het is niet echt. Een filosoof is iemand, die zijn denkbeelden zó kan verdedigen dat hij op de duur vergeet dat hetgeen hij denkt geen werkelijkheid is. Dat is niet van mij, maar van een stoffelijke denker.

Zo kun je ook stellen: de wetenschapsmens denkt, dat hij met zijn wetenschap feiten registreert. Maar hoe komt het dan dat die feiten voortdurend van aard veranderen? Is dat een verdienste van de wetenschap of is het doodgewoon een bewijs dat de wetenschap niet beschikt over voldoende mogelijkheden om volledige samenhang te overzien. Het zou ook nooit absolute denkwaarde kunnen zijn. Het is denkwaarde, belevingswaarde, maar geen totale werkelijkheid.

Als je nu bedenkt, dat er een oerkracht is die alles doordrenkt, die in alles leeft, in alles aanwezig is, kun je misschien die betrekkelijkheid ook accepteren. Maar als u die accepteert, dan zult u ook moeten aanvaarden dat verdraagzaamheid een eerste vereiste is. Want hoe kun je leren datgene te aanvaarden, als je niet eerst verschillen kunt accepteren en dus verdragen. Nog vragen? Dan heb ik nog een klein afscheidswoordje voor u:

Gesluierd kust de zon het woud
 waarin het zilver en het goud
 het bruin aan 't worden reeds
 het komend zijn in naaktheid
 van winterpijn in 't kleed
 van schijnend dood.

Maar toch, reeds nu, voelt elke loot
 Hoe levenskracht zich weer bezint.

Weer wordt het levensap door mij gedreven
 Weer ontplooit zich vriend'lijk groen het blad
 Weer wordt het uiterlijk de schijn van leven.

Zo is de mens. Wanneer hij sneeft, misschien als mens der dagen zat
 Om na verpozing opnieuw, in jeugd en kracht
 Weer op te leven.

Ik wens u een goede avond na de pauze, ik hoop nog meer in de gelegenheid te zijn zo'n aangename discussie met u te voeren.

- - - - -

Tweede deel.

+ Inwijding. Kan dat door een ander gebeuren of moet je dat zelf doen?
 - Ja en nee. Inwijding is een verruiming van je eigen bewustzijn. Het kan natuurlijk zijn dat je zover bent gekomen, dat je eigenlijk een wijdere wereld zou kunnen aanvaarden. Dan kan iemand je inwijden door je een schokkende ervaring of suggestie te bezorgen, waardoor je die nieuwe visie ineens gaat beseffen. Ze was er wel, maar nu dringt ze door tot je bewustzijn. Dat is de enige manier van inwijding, die bestaat. Laat ik het heel simpel zeggen. Een leraar zal denken, dat hij een ander inwijdt als hij je maakt tot een soort duplicaat van zichzelf. Daarbij vergetend dat wanneer hij dat noodzakelijk acht, zijn eigen inwijding nog niet zo ver gevorderd kan zijn.

Opgedane ervaring maakt het misschien mogelijk om een nieuw concept te aanvaarden. Maar het is niet opgedane ervaring zonder meer. Het is het gehele proces, waarbij je innerlijk aanvoelen, je gevoelsbelevingen, je daadbelevingen alles bij elkaar dus, je visie op de wereld veranderen en mede je relatie met die wereld. Dat is het proces van inwijding. Het kan spontaan gebeuren, het kan gebeuren door middel van anderen, het kan als gevolg van een reeks van ervaringen optreden en ook gewoon optreden als gevolg van verveling. Al die dingen zijn mogelijk. Een typisch proces van herkenning, dat zich in

jezelf afspeelt.

+ vraag over onthouding en dergelijke.

- Het gebruik van allerlei middelen kan je gevoeligheid afstompen. Maar het is niet zeker dat het voor iedereen zo is. Bij wijze van voorzorg zeg je dan geen alcohol, geen cafeïne, geen theïne, rauw-kost en geen dierlijk voedsel. Dat is allemaal goed als iemand ervan kan leven, maar dat zegt verder niets over de waarde of de betekenis van de inwijding. Er zijn inwijdingen die uit een sexuële overdaad ontstaan en er zijn er ook die uit een sexuële onthouding ontstaan bij wijze van spreken. Er is eigenlijk geen enkele regel, maar iemand, die op een bepaalde manier iets voor elkaar heeft gekregen, denkt heel vaak dat hij anderen op dezelfde manier iets kan laten bereiken. Daarbij vergetende, dat het zijn eigen kwaliteiten waren, die bij dat bereiken een hoofdrol hebben gespeeld.

+ Bij de Indianen worden toch wel bedwelmende middelen gebruikt?

- Dat zijn geen inwijdingen. Inwijdingen bij de Indianen is een kwestie van eenzaamheid en vasten. Meestal na een pijnbeproeving of bekroond door een pijnbeproeving. Maar de verdovende middelen, mescala en zo, dat is meer een situatie waarbij de droomwereld reëel wordt gemaakt. In die droomwereld kan het "ik" sterker met zichzelf geconfronteerd worden. Gelijktijdig kan het zich meer bewust worden van weten, ervaringen en mogelijkheden, die het normaal niet heeft.

Er zijn hele dorpen die op die manier, onder andere met bepaalde cactusvruchten, in een soort trance gaan, maar die dan ook gemeenschappelijk dromen. Op dat ogenblik is het niet meer een reeks mensen, maar één organisme dat beseft en denkt. En de droom die dan later terugverteld wordt, wordt dan meestal gezien als een ontmoeting met de voorouders. Ofschoon men in feite met de gemeenschap als zodanig en zijn mogelijkheden is geconfronteerd. Verdovende middelen zijn in het algemeen voor inwijdingen niet zo, nee. Misschien een enkele uitzondering, waarbij een middel bestaat dat een ik-confrontatie teweeg brengt, maar dat is zó gevaarlijk, daar zijn zoveel duistere dingen bij mogelijk, dat je daar beter van af kunt zien.

+ vraag over mogelijke verandering in de aardkorst tengevolge van onderaardse atoombom proeven volgens Russische geleerden.

- Daar kan ik wel iets over zeggen. U moet zich realiseren, dat die proeven zijn genomen in het gebied van de zuidelijke Oeral en noordelijk, maar eveneens dicht bij de Oeral. Dat is een stuw-rug, zoals u misschien weet. Die is ongeveer honderd miljoen jaar geleden tot stand gekomen. Dat betekent dat daar een soort verdikking in de aardkorst is ontstaan. Wanneer je daar explosies van groot geweld doet plaats vinden er kans is dat scheuren ontstaan juist daar waar die stuwverdikking bestaat. Het gebergte trilt als het ware minder dan hetgene wat er omheen zit. Dat heeft men geconstateerd en dat zou inderdaad wel eens tot catastrofes kunnen voeren. Omdat waarschijnlijk van Azerbaidzjan tot aan Odessa toe een fout aan het ontstaan is. Als daar een beving komt, dan zou ze wel eens kunnen reageren op de bestaande aardfout, die onder meer door Turkye en Griekenland loopt. Als de beving daarop terecht komt, dan is er niet te zeggen wat er gebeurt. Dat is dus hetgeen, waar ze het meest bang voor zijn. Ik kan u alleen vertellen dat er op 't ogenblik in dat gebied géén atoomproeven meer worden genomen.

onverstaanbare vraag.

- Daar kan ik heel weinig over zeggen. Op het punt waar ^{de} magnetische as begint, ontstaat altijd een soort gat in het veld. Dat wil zeggen

dat het gat bij de polen er eigenlijk altijd is geweest. En niet veroorzaakt is door het één of ander. Maar dat een afbuiging van het aardmagnetisme door bepaalde stralingsvelden kan worden veroorzaakt, staat vast. En wanneer dat het geval is, heeft dat verder alleen maar te maken met elektrische verschijnselen. Dat zou dan onder meer kunnen betekenen dat het oude Noorderlicht veel minder voorkomt. Omdat er een afleiding is. Het heeft dus niets te maken met spuitgassen of drijfgassen uit spuitbussen. Maar atoomexplosies brengen inderdaad stralingsgaten teweeg. Men zegt dat ze geïoniseerde lagen kunnen doorbreken.

Het resultaat kán zijn dat die lagen zich zelf herstellen. Het kan echter ook zijn, als er net een uitbarsting op de zon is, dat zo'n gat daardoor groter wordt en meer harde straling dan normaal bij ... Het groeit uiteindelijk altijd weer dicht. Een samenwerking van magnetisch veld, aardrotatie, statische electriciteit die ontstaat door onderlinge snelheidsverschillen in de verschuivende luchtlagen, het komt uiteindelijk wel weer voor elkaar, maar dat kan wel een tijdje duren.

Zowel gas als olie bevinden zich niet in ondergrondse bekkens, maar in poreuze gesteenten. Als ze eruit komen, is er altijd een vulling aanwezig. Die vulling is echter wat bros, ze kan een uitdroging veroorzaken. De kans is groot dat er grondwater of zeewater in terecht komt, dan is er niets aan de hand. Zou echter die uitdroging ontstaan, dan krijg je een verpulverings verschijnsel. Bij dat verpulveringsverschijnsel krijg je dan wel een inzakking. Maar als de laag honderd meter diep is en ze zou tot verpulvering komen, dan mag je maximaal twintig meter inzakking verwachten. Voldoende?

+ vraag over U.F.O.

- Ik ben er niet van op de hoogte. Unknown flying Objects, dat houdt alleen maar in, dat er iets is waargenomen dat men niet kan definiëren. Of het een landingsschip is? Ik heb van een collega van mij vernomen dat er binnenkort wel weer een aantal van die barkassen of ruimte-schepen in de aardatmosfeer terecht zullen komen onder meer omdat men behoefte heeft aan watermassa's. Maar of dat nu het geval is of niet, ik weet het echt niet.

+ vraag over herinneringen na de incarnatie.

- Die herinneringen kunnen de werkelijkheid zijn, maar in hoeverre? Luister, als u terug droomt, is het heel goed mogelijk dat u feitelijke gegevens van een plaats vermengt met gegevens van een tijd waarin u geleefd hebt. Dan ontstaat er iets dat schijnbaar bewijsbaar is, maar waarbij toch de voostelling die u van uzelf hebt, niet congruent is met wat u geweest bent. Je kunt het eigenlijk nog veel eenvoudiger zeggen. Alles wat je nu bent, is het product van alles wat je geweest bent. Door terug te vallen op hetgeen je vroeger geweest bent, zou je dus een verkeerde nadruk kunnen geven aan datgene wat je nu bent.

De krachten, die op het Wessac feest gemanifesteerd worden, zijn die eigenlijk continu aanwezig?

- U zoudt kunnen zeggen, dat er een veld wordt geproduceerd, waardoor een groot aantal nog niet direct functionele invloeden en stralingen gezamenlijk - ongeacht de tijdsverschillen- zichtbaar kunnen worden in een uitstorting van kracht en vooral in de daarbij optredende kleuren verschijnselen. De krachten bestaan, maar of ze op dat moment op aarde werkzaam zijn, dat is nog een grote vraag.

Het is wel de bedoeling toch, dat ze werkzaam zijn?

- Ze worden werkzaam, anders zou je ze niet zien. Maar ik zeg net, als

je een heel jaar samenpakt, als u een jaaroverzicht neemt op de film dan krijgt u heel compact een aantal gebeurtenissen en hoogtepunten. Dan kunt u daardoor, als het juist wordt gekozen, zien wat de eigenlijke tendens van het jaar is geweest.

Stel nu, dat u dat een jaar in de toekomst kunt doen. Dan kunt u niet alle gebeuren vastleggen, dat is onmogelijk. Dan heb je geen overzicht. Wèl alle speciale factoren en dan zegje het wordt zó'n jaar. En dat gebeurt er zo ongeveer. Men brengt dus stralen, die in de toekomst werkzaam zijn op heel verschillende tijdstippen en met verschillende intensiteiten, samen in één soort uitstraling en de basis daarvan is een tijdelijk concentreren van een cosmische kracht die ook tot de aarde zelf behoort, tot het zonnestelsel en die dus altijd aanwezig is.

Wat is het doel van het beleven in de Wessac vallei? In de eerste plaats is het beleven van de kracht erg belangrijk. Door de intense kracht, die je daar kunt opnemen en ondergaan, wordt je je veel meer bewust van de diffuse krachten, waardoor je altijd omringd bent. In de tweede plaats is het erg prettig, als je een programma bij de hand hebt. Als je een spoorboekje hebt en dat geeft redelijk detreinenloop weer, dan weet u op welk punt bepaalde treinen elkaar kruizen. Overstapmogelijkheden en dergelijke. Als u weet welke invloeden, wanneer ze optreden en waar ze elkaar kruizen dan weet je op welke ogenblikken bepaalde effecten optreden kunnen en waardoor ze worden veroorzaakt en op welke punten dus je bepaalde effecten zoud kunnen onderdrukken. Dan kun je je dus concentreren op hoogpunten en tijd en daardoor zorgen dat de gebeurtenissen in overeenstemming blijven met datgeen wat jij probeert te bereiken. Dat is de zin ervan.

+ Nog een vraag over de U.F.O.

- Ik vind het een mooie vertelling. Maar een aantal van de kwaliteiten, die de Ufo's vertonen, stroken niet met een tijdsvaarttuig. Als een tijdsvaarttuig manoeuvreert namelijk, manoeuvreert het in tijd. Het verschijnt en het verdwijnt weer. Wanneer we echter luisteren naar hetgeen over Ufo's wordt gezegd dan weten we dat er waarnemingen zijn, waarbij met zeer grote snelheden haken worden geslagen van negentig tot honderd graden. Dit nu is niet mogelijk in een lichaam dat aan zwaartekracht onderhevig is. Zeker niet met dat tempo, vele duizende mijlen soms per minuut en het is niet denkbaar zonder schade in de atmosfeer, er zou gloeiing moeten worden veroorzaakt. Wanneer je je kunt realiseren dat je een bijzonder veld kunt creëren, zeg maar een magnetisch veld, en een eigen zwaartekracht daarbinnen kunt stipuleren of vastleggen, je die bewegingen wèl kunt maken. Omdat je eigen zwaartekracht de effecten van een tegengerichte of een veranderende zwaartekracht verhouding of middelpuntvliedende kracht en dergelijke, eenvoudig opvangt. Terwijl gelijktijdig de omhulling, die daardoor ontstaat een zodanige afstoting veroorzaakt van moleculen die daar niet op zijn gericht, dat geen gloeiing kan ontstaan.

Het is zwaar theorie, maar het is nog al eenvoudig, als je rekening houdt met die factoren, die ik genoemd heb. Die ruimtevoertuigen, nee. Ik kan me voorstellen dat er ergens op een gegeven ogenblik een vreemd voorwerp wordt gezien, dat overal doordringt en even in de kerk of in de raadzaal gaat kijken, maar dan heb je sightseeërs. Zoudt u aannemen dat het sondes zijn, dan zou de snelheid misschien meer aanvaardbaar zijn, omdat dan de waarneming eventueel later in tijd gespreid kan

worden. Door bandvertraging of bandversnelling bij voorbeeld. Maar dan zit je weer met een waarnemingsapparatuur, die geen behoefte heeft aan een dergelijke abrupte beweging. Het is simpel genoeg als je even nadenkt. Hoe die bemanningswezens er uitzien? Soms zou je denken aan een kruizing tussen een kreeft en een kwal. Ze hebben namelijk scharen en beweegbare ogen, terwijl hun manipulaties gebeuren met allemaal van die lange slierten.

+ Wat zijn daar de voordelen van?

- Zover het hen betreft waarschijnlijk door het splitsen van die tenakels in verschillende dingen, redelijke kracht kunnen uitoefenen en desnoods in tien verschillende richtingen tegelijk. Ze kunnen dus een veel groter instrumentarium gemakkelijk bedienen en tegelijk. Ze kunnen veel gemakkelijker bewerken omdat sommige tenakels bijna hardun zijn, bijna microscopisch werk kunnen doen. En toch, door alles samen te bundelen hele grote lasten kunnen oplichten en dragen, verplaatsen. Er schijnen dus voordelen aan te zitten. Maar ik ben ook uit een menselijk geslacht en als ik ze zie, dan barst ik niet uit in een gezang van o, wat ben je mooi!

+ Kunt u een definitie geven over meditatie?

- Meditatie. Je zóver afsluiten van de wereld, dat je door de bewustzijnsdrempel, die omhoog gaat, geïsoleerd raakt met je denkbeeld. En daarin zóver opgaat, dat je aanvoelt wat geestelijk bestaat gaat overheersen ten aanzien van je zogenaamd voelen, weten en kennen dat lichamelijke aanwezig is.

+ En heeft dat zin?

- Een beetje telepatie kan soms erg nuttig zijn. Een licht vermogen tot telekinese kan erg prettig zijn, al is het alleen maar, wanneer je dobbelt. Dus het je bewust worden van een aantal gaven, die eigenlijk voor een groot gedeelte juist door deze cultuur onderdrukt zijn, dat is erg goed. Daarnaast is het je bewust worden met een grotere wereld en daarmee een eenheid vormen, lijkt me ook erg goed. Omdat je dan veel gemakkelijker de krachten kunt opnemen, die om je heen zijn en ze minder persoonlijk gericht zult gebruiken. Het lijkt mij dus wel goed.

+ Kunt u zeggen, hoeveel doden er bij Tsjernobiel geweest zijn?

- Ik kan u geen preciese aantallen geven, maar behandeling tegen besmetting vindt op dit ogenblik nog plaats bij twaalfduizend mensen.

+ En die kern, hebben ze die werkelijk in bedwang?

- Op het moment is de kern wel in bedwang, maar nog steeds actief. Dat wil zeggen dat waarschijnlijk pas over enkele maanden men zover kan zijn dat men excessief radio-actieve materialen zou kunnen gaan verwijderen zonder gelijktijdig weer een soort atoombrand te zien opslaan.

+ Zijn ze daar niet vreselijk van geschrokken?

- Als u zich realiseert, dat de Sovjet Unie en zonder daar iets voor terug te krijgen of te vragen, gewoon een eigen auditorium? en ontwikkeling op atoomproeven heeft aangekondigd, dan is het wel duidelijk dat ze erg geschrokken zijn. Alleen wanneer de Amerikanen die angst niet met ze delen, dan zullen ze op een gegeven ogenblik misschien weer banger worden voor de Amerikanen dan voor het onvruchtbaar worden van driekwart van hun land. Het is zoeken naar vermindering van het gevaar, dat men zelf moet lijden als men de machtsmiddelen door handhaving meent te moeten domineren. Daar gaat het eenvoudig om. En u moet heel goed begrijpen, dat er een aantal mensen op aarde zijn, het zijn heus niet de minste, het zijn hooggeplaatste, die nog steeds uitgaan van het standpunt liever de hele wereld in atoomwolken opgelost, dan ik mijn macht kwijt.

Wij kunnen proberen bepaalde dingen een beetje te bevorderen, anderen af te remmen, dat kunnen we allemaal. Maar als u met zijn allen blijft roepen, zoals u vroeger dus ook heeft gedaan bewust of onbewust: heil, heil dan doet de hond ook mee met zijn achterpoot. Op een gegeven ogenblik is het onheil dan geboren. Het ligt aan u. De mensheid kiest zijn eigen lot. Er kan niet ingegrepen worden in dit soort zaken, omdat het niet een kwestie is van één of twee personen. We hebben wel eens meer iemand verwijderd of een paar meer, die gevaarlijk waren. De Orde heeft dat gedaan, ongeacht de consequenties die zij voor zichzelf daaraan verbonden had. Maar je kunt niet laten we zeggen in Amerika, Tom Lobby? verwijderen zonder noodzaak te zijn daar ongeveer twintigduizend amn weg te halen.

+ Wat kun je dan eigenlijk nog doen?

- Je kunt proberen die mensen te ontmaskeren, je kunt proberen de mensen duidelijk te maken dat ze daaraan niet mee moeten werken. Je kunt de mensen duidelijk maken dat iemand, die het ene doet en het andere zegt, niet te vertrouwen is. Niet dat een ander meer te vertrouwen is, maar je dwingt daardoor de ander om betrouwbaarder te zijn dan degeen, die je hebt afgezet. Dat gebeurt dan wel, maar in beperkte mate en wij proberen dat te stimuleren.

+ Kent u nog zo'n atoom-geval?

- Er zijn er nog wel een paar geweest. Niet ernstig. Ik heb het nu over de laatste anderhalf jaar. In Frankrijk zijn er zes bijna-ongevallen geweest, drie bekend geworden ongevallen en ik meen één, dat werkelijk publiciteit gehaald heeft. Al deze zaken zijn gevaarlijk, omdat een betrekkelijk kleine oorzaak onmetelijk grote gevolgen kan hebben. De risico-factor van een vliegtuig bij voorbeeld is misschien één op tienduizend. Dat zijn in het ergste geval dan misschien vierhonderd slachtoffers. Bij een atoomcentrale zoals de Franse is de gevarenfactor ongeveer één op een half miljoen. De schade, die daaruit ontstaat is ook bijna een miljoen maal zo groot als bij een vliegtuig ongeluk. In Nederland is de controle wat beter, maar het land is veel dichter bevolkt en het is dus net zo gevaarlijk of misschien nog erger dan in Frankrijk. Het gevaarlijkst is het op het ogenblik in België.

+ En als we hier nu weer terug gaan op kolen?

- De beïnvloeding van het milieu zal sterker worden, omdat er namelijk een voortdurende groei van de energie plaats heeft. U gebruikt heel veel energie, die u eigenlijk niet nodig heeft. Er zijn zelfs mensen die gebruiken een elektrisch mes om brood te snijden, veel grover dan ze het met de hand ooit zouden doen. Dat soort dingen. Ik geloof dat je dus minder energie zoud kunnen gebruiken en dan zou de verzwaveling niet ernstig zijn. Als je dat energie gebruik laat groeien, dan kun je zeggen dat die verzwaveling en andere stoffen in de lucht dermate omvangrijk wordt, dat de ecologie verandert. We krijgen dan te maken met steeds meer mosachtigen en dergelijken en veel meer zwam ook, zowel in het parlement als in het bos en dat daardoor de omzetting, die de bomen tot stand brengen wel eens erg verminderd zou kunnen worden. En dat zou dan weer betekenen dat de mensheid òfwel moet muiteren òfwel.... Een onverstaanbaar gedeelte omdat allen door elkaar praten.

Herinnert u zich de benzinevrije dagen? Dat kon ineens wel en waarom kon het? Niet omdat die energie gespaard moest worden, maar omdat men een soort afpersingsmiddel nodig had tegen degeen, die met de olieproductie bezig waren. Zo gaat het altijd.

+ De ontwikkeling van nucleaire krachten kan op aarde toch ook plaats hebben?

- Die zou op aarde inderdaad plaats kunnen hebben. Dan zal de aarde moeten leren, dat je bepaalde dingen met ruimte moet doen. En dan voorzie ik, dat men op een gegeven ogenblik zover gaat dat men zeer omvangrijke atoomcentrales laat functioneren, ze eerst in oploop brengt volgens de driekwart afstand aarde-maan. Dat kan namelijk net. Dan zou men daar dus energie kunnen maken en die zou men als stralen naar de aarde kunnen zenden. Dan krijg je vanzelf verdere ontwikkeling.

Zonne-energie, zoals men die op aarde zou kunnen gebruiken vraagt een te groot areaal om een redelijke voorziening van energie mogelijk te maken. Bovendien is er een onbetrouwbaarheid omdat er atmosferische invloeden voortdurend het niveau kunnen laten wankelen. Maar stel dat je dus in staat bent om een parabolische spiegel van grote omvang zonne-energie van de ruimte te laten weerkaatsen naar een vast punt op aarde, ja dan zit je op een heel ander niveau. Dan komen we met energie mogelijkheden van een heel andere grootte. Maar als je Nederland wilt voorzien van energie, zonn-energie, dan zou je ruim eenderde van de Sahara vol moeten zetten met zonnecellen, dus dat is nog al moeilijk. De oplossing is: overbodig gebruik beperken, overbodige energie beperken, proberen à de ruimte krachtbronnen en nieuwe materialen te ontwikkelen en daardoor uiteindelijk in staat zijn om iets verder te gaan dan de maan alleen. Politiek gezien kun je op het ogenblik alleen naar de maan gaan, maar dan krijg je het zover dat je Mars en Venus erbij kunt betrekken. Dat je uiteindelijk de gasplaneten kunt gaan bezoeken en dat je je zonnestelsel kunt gaan verlaten. Op dat ogenblik heb je dan zoveel kennis opgedaan door de ruimtelijke condities, die toch overal weer een beetje anders zijn, dat je ook in staat bent om die materialen en bij voorbeeld atomair verdichtingsmateriaal te maken waardoor je onvergankelijk of bijna onvergankelijk voorwerpen kunt produceren en daarnaast machines kunt produceren die zeer weinig directe energie nodig hebben omdat ze voor een groot gedeelte omgevings stralings energie nodig hebben om te functioneren.

+ Zijn ze al een beetje op weg om dat uit te vinden?

- Experimenteel zijn ze al een beetje op weg in verschillende landen achter het ijzeren gordijn, het bamboe gordijn en in de zogenaamde vrije wereld, maar u dient één ding te begrijpen. Deze ontwikkelingen worden hoofdzakelijk gezien als remplaçant van het bestaande in het geval van bijvoorbeeld een atoom oorlog. Het is dus niet gezien als een product dat direct voor de mensheid beschikbaar moet zijn, maar als iets dat geheim moet worden gehouden onder druk om enerzijds bestaande belangen te sparen en anderzijds om zichzelf mogelijkheden om te overleven te scheppen.

+ vraag over beschaving van deze wereld.

- Wat verstaat u onder de beschaving van deze wereld? Beschaving is niets anders dan een cultuurpatroon, waaraan de meeste mensen nooit beantwoorden. De persoonlijke ontwikkeling van de mens is dus basis en een cultuurpatroon zal de weerspiegeling zijn van datgene aan bewustwording wat in die mens plaats vindt. Voldoende? Dan gaan we sluiten. Drie woordjes. Kern - straling - God. De kern van alle straling is de kern van God.

Het schone woord.

Ik noem u God, ik heb u nooit gekend
 Ik weet niet waar gij zijt of bent
 Ik weet alleen dat diep in mij iets spreekt van Uw bestaan
 Als zou ik een straling van u zijn, haast onbewust nog ondergaan.
 Gij zijt de kern van het bestaan
 Want zonder u is er slechts zinloosheid.
 Een vorm, verwaaid in ruimte en tijd
 Een vorm uit eigen waan vergaan tot stof
 En niet weer opnieuw ontstaan.
 Ik zing u voor mijn God geen lof
 Hoe kan ik zo onbewust Uw wezen waardig prijzen
 Ik wil ook niet, mijn God, mijn Kracht
 De anderen op U wijzen.
 Ik wil slechts zijn, dat wat gij zijt
 En in mij hebt tot stand gebracht.
 Ik wil slechts zijn Uw straling, Heer
 Een deeltje van Uw kracht.
 En zo een kern, die Uw bestaan
 Tot werkelijkheid maakt
 Waar de waan van menselijk zijn
 Zichzelf bestaat.

Kunt u het hier mee doen? Ik wens u een prettige huiegang
 en dat u het goed hebt. En als u het niet goed hebt, dan
 hoop ik, dat u goed denkt. Welterusten!
